న్యూజెర్సీ కథల పోటీలో ఉత్తమంగా
ఎంపికై రూ. 1000/- గెల్చుకున్న కథ

లోయ-శిఖరం

అయిదు నిమిషాలాలస్యం అయిందని హడావిడిగా స్కూలుకు పరిగెత్తాడు ప్రమోద్. హెడ్మాస్టరు సత్యం గారు కాగితాలేవో చూస్తున్నారు నిశితంగా. ప్రమోద్‌ను చూస్తూనే ఇదేమిటి హిందీ మాస్టారు! ఈ అన్యాయం, అపుడే మీకు ట్రాన్స్‌ఫర్ వచ్చింది. అంటూ కాగితాన్నందించారు.

క్షణం సేపు-గతుక్కుమన్నాడు ప్రమోద్.

నిజంగానా! అంటూ, ఆర్డర్స్ పరిశీలించాడు. అక్కడికి యాభై కిలోమీటర్ల దూరంలోని బస్సు సౌకర్యం కూడా లేని ప్రమోద్‌ను బదిలీ చేశారు.

ఉద్యోగులను బదిలీ చేయడం వింతేమీకాదు. రూల్స్‌కి విరుద్ధంగా అంతకన్నా కాదు. అయితే ప్రమోద్ ఆ స్కూలుకి మూడు నెలలన్నా నిండలేదు. గత పన్నెండు సంవత్సరాలుగా ఉండి అక్కడ నుంచి బదిలీ అయిన ఉపాధ్యాయుడే రాజకీయ పలుకుబడినుపయోగించుకుని, వందరోజులు కూడా తిరక్కుండా అక్కడికే వచ్చి తనను బదిలీ చేయించాడు.

అది పూర్తిగా ఇల్లీగల్ ట్రాన్స్‌ఫర్!

అప్పను జిల్లాలో తనకు ధనబలం లేదు. కుల బలం లేదు. రాజకీయ బలగమూలేదు. రెండు మూడువేలు ఖర్చు భరించి అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ట్రిబ్యునల్‌కూ వెళ్ళలేదు.

వెంటనే రిలీవ్ చెయ్యండి! అంటూ వెర్రి ష్టంగా మాస్తున్నాడు. సహోపాధ్యాయులందరూ వద్దు చెయ్యండి, అని చెయ్యండి అంటూ సామ మాట చూపిస్తున్నా, ట్రాన్సిట్ నాడుకుని క్రొత్త స్కూలుకి వెళ్ళడానికే నిశ్చయించుకున్నాడు ప్రమోద్ తన స్థానమేమిటో తనకు తెలిసినవాడు కనక.

❀❀❀

క్రొత్త స్కూల్లో వాతావరణం చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది. గత స్కూల్లో క్లాసుకు 70 మందికాగా ఇక్కడ ఇరవైమందే. గ్రామీణ ప్రాంతం కావడాన విద్యార్థులలో వినయ విధేయతలు మెండు.

ప్రధానోపాధ్యాయుడు త్యాగరాజు. విదావస్తుడు. ఆలోచనాపరుడు. నాలుగైదేళ్ళలో రిటైరు కాబోతున్నారు. క్రాఫ్ట టీచరు కామోజీ శృంగార పురుషుడు కాలి దొరికితే కథలు, హాస్యాలు, అనుభవాలు చెప్తూ ఊదర కొట్టుంటాడు. ఆయనకు పనీ తక్కువే మిగతా ఏడుగురు విభిన్న మనస్తత్వాలు.

తను చేరిన నాలుగు రోజులకు సెవు ముగిసిన తరువాత స్కూలుకు వచ్చింది సునీల టీచర్!

మన హిందీ మాస్టారిని చూచారా! పరిచయం చేస్తూ అన్నారు హెడ్మాస్టర్. నమస్తే మాస్టారూ!

ముగ్ధమోహనంగా నవ్వింది. ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ మందహాసం చేశాడు ప్రమోద్. కోటేరు తీరిన ముక్కూ, చక్కని పలువరసా, కళ్ళో ఒక అమాయకమైన మెరుపు. మామిడిపండు రంగు, చూడముచ్చటైన విగ్రహం, అందమైన వారిజాల తాలో చేరే స్మార్ట్‌వన్ సుశీల.

డ్యూటీని అశ్రద్ధ చేయడం, పిరియడులో మేగజైన్స్ చదవడం కాక సబ్జక్టుకూ విద్యార్థులకు న్యాయం చేయాలనే తపనతో పనిచేస్తాడు ప్రమోద్.

ప్రతిరోజు ఉదయం రెండో పిరియడు మధ్యాహ్నం మొదటి పిరియడు సునీలకు ప్రమోద్‌కు లీజు. అసలే క్లర్కు కూడా లేని స్కూల వడంతో కాళీ పిరియడ్లలో సునీలకు ప్రమోద్‌కు కలిపి, బిల్స్ ప్రిపేర్ చేయడమో, పైకి పంపించాల్సిన

—డి. శివప్రసాద్

... పనులు చేస్తుంటారు. సహజంగా ... పని కాదనే మనస్తత్వంలేని ప్రమోద్ మరి ... సీనా యిచ్చిన పని చేస్తుంటాడు. మొదటి ... సునీల ప్రమోద్‌తో కలిసిపోయి చక్కగా ... మాట్లాడుతోంది. ఆమెకది సహజగుణం. ఈ

... ఉపాధ్యాయులందరు వ్యవసాయం, వ్యాపారాలు చూసుకుంటారు. మీరు ప్రైవేట్లు చెప్పుకోండి మాస్టారూ! ఆదాయం వస్తుంది అంటూ ఉచిత సలహా యిచ్చింది.

ఒకరోజు ఆఫీసు పని చేస్తూ, మీ వారేం చేస్తారు మేడమ్? ప్రమోద్ అడిగాడు. బహుశా ఆయన

... టీచరో, ఏదైనా ఇతర డిపార్ట్‌మెంటో అని ఊహిస్తూ. కొంచెం నిరాశ, ఒక స్తబ్ధతను కనపరుస్తూ 'ఇంకా మీకు తెలీదా? ఎవర్నడిగినా చెబుతారు లెండి! ఆయనతో నాకు సంబంధం లేదు. అంది డెలిబరేట్‌గా సారీ! మిమ్మల్ని అనవసరంగా కదిలించాను. షాక్ తిన్నవాడిలా

అన్నారు ప్రమోద్. 'డోంట్ మైండ్ ఇట్' రేయ్ 'శేఖర్' రెండు టీలు తీసుకురా బాబూ! అంది పెద్దగా ఒక విద్యార్థిని పిలుస్తూ.

అబ్బే! నాకు వద్దండీ! మొహమాట వద్దాదు ప్రమోద్!

పరవాలేదులెండి. మీరు తెప్పిస్తే నేను త్రాగుతాను. తెప్పించరా? ఏమిటి? కలువుగొలువవ్వ, చొరవనుక్తను చూపును మిశ్రమం చేస్తూ అంది.

అప్పటినుండీ అప్పుడప్పుడూ ఆమె టీలు, కాఫీలు తెప్పించింది. డబ్బు తననివ్వనివ్వదు. భర్తతో విడిపోయినాననే విచారంగానీ, ఆవేదనగానీ ఆమెలో కనిపించదు. నవ్వులు, హాస్యాలతో గడపడం ఆమెకో హాబీ అంటే అతిశయోక్తిగాదు.

క్లాసులో పని చేసేటపుడో, పేపర్లు మార్చేటప్పుడో, రిజిస్టర్లు తీసికొనే సమయంలోనో కావాలని చేయి తగిలేలా ప్రవర్తిస్తుంది సునీల. మొత్తానికి ఆమె మనస్తత్వం, అక్కడి వాతావరణం విచిత్రంగానున్నది ప్రమోద్‌కు. ఆమెకు లైంగిక స్వేచ్ఛాజీవనం అలవాటని కూడా తెలిసింది. క్రాఫ్ట్ టీచర్ కామోజీ మరో టీచర్ శేషాచలం కూడా ఆవిడ మనస్తత్వాన్ని వివిధ రకాలుగా వర్ణించారు. శుభ్రంగా వాడుకోవచ్చు గురూ! అని సలహా ఇచ్చారు. ఏమిటా ఈ వింత అని ప్రమోద్ ఆశ్చర్యపోయాడు. అఫ్‌కోర్స్, ఈ రోజుల్లో మందు, విందు, పసందు అనేవి అభినవ నాగరికతా పద్మవ్యూహంలో కొన్ని భాగాలు. అయితే ఆరంగాలకు ప్రమోద్ పూర్తిగా దూరుడని చెప్పవచ్చు. అటువంటి వాతావరణంలో తన అలవాట్లు మార్చుకోకుండా గడుపుతున్నాడు ప్రమోద్.

రెండు నెలలు గడిచాయి. ప్రశాంతంగా ఉండే ప్రమోద్ డ్యూటీ మైండెడ్‌నెస్. కాళీ పిరియడ్లు కూడా ఏదో క్లాసులో తోచిన పాఠం చెప్పడం మిగతా స్టాఫ్‌కి కావలసిన బిల్స్, ఎరియార్స్, క్షణాల్లో వేసివ్వడం, ఇటు స్టాఫ్‌కీ, గ్రామీణులక్కూడా ఆకర్షకాలవయి ఇవేకాకుండా సమస్యలే లేనట్లు ధీరత్వంగా వ్యవహరించే ప్రమోద్ అంటే సునీలకు ప్రత్యేక ఇష్టమేర్పడింది. అయినా సమస్యల కతీతమైన ఆర్థిక స్థితి ప్రమోద్‌కి లేదు. అందుకే ఆనెల్లో అవసరమొచ్చింది. అందరిలో క్షేమంగా సంపదను స్టేటస్‌ను ప్రదర్శించుకునే సునీలనే అడుగుదామనుకున్నాడు.

ఆ సాయంత్రం మేడమ్ "చిన్న సహాయం చేస్తారా! ప్రమోద్ ఏమిటో చెప్పండి! స్విచ్‌వేస్తే బల్బు వెలిగినంత వేగంగా సునీల.

ఈనెల్లో మానాన్నగార్కి కొంత డబ్బు పంపాలి. ఒక వెయ్యి రూపాయలు అప్పుగా ఇవ్వండి. డి.ఎ. ఎరియర్స్ రాగానే యిచ్చేస్తాను.

జెలికపీ ఫీలయ్యే ప్రమోద్ కంఠస్వరం కూడా చిన్నబోయింది అప్పు అడిగినందుకు.

దీనికేనా అంత చిన్నబుచ్చుకున్నారు ముఖం. మనం అంతా ఒకచోట ఉండేవాళ్లం మాస్టారూ ఆమాత్రం సహకరించుకోలేమా! తప్పకుండా తీసికోండి!

ప్రమోద్ గుండెమీద బరువు తీసినట్లయింది. కృతజ్ఞతాభావంగా చూశాడామెను.

◐ ◐ ◐

ఆరోజు సునీలా, ప్రమోద్ బల్స్ చేస్తుండగా కాఫీ, టిఫిన్లు తెప్పించింది సునీల. మొదట్లో మొహమాటపడ్డా ఇవుడభ్యంతరాలు చెప్పకుండా అంగీకరించడం అలవాటయింది ప్రమోద్‌కు. ఆమె చెప్పినా వినదు. ఒక్కోసారి స్టాఫ్ అందరికీ తెప్పించి డబ్బు నీరులా ఖర్చుచేస్తుంది.

కాల్‌క్యులేషన్స్ వేసి నెలవారీ అంకెలు చెప్తుంటే అంకెలు కాగితం పైకి ఎక్కిస్తోంది సునీల.

రోజుకో మాచింగ్ డ్రస్, సౌందర్యం, సోయగం, కలుపుగోలుతనంగా ఉంటూ చార్మ్‌గా ఉండే తనను ఎప్పుడో తప్ప నిశితంగా చూడను కూడా చూడని ప్రమోద్‌ను కవ్వించాలని సునీలకుంటుంది. సినిమాలు, నవలలు మనోహర ప్రదేశాలు, స్త్రీ పురుషుల జీవితాలు ఎన్ని చెబుతున్నా అన్యాపదేశంగా వింటాడేగానీ తన పనిమీద లగ్నం చేసిన మనస్సును మళ్లించి మాటాడడు.

బల్స్ పూర్తి అయినాయి. ఇంకో పావుగంటకన్నా క్లాసులు లేవు. బల్స్ అన్నీ మడిచి ప్రమోద్ చేతిలో పెడుతూ, అతని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని కోమలకర్కశంగా స్పృశిస్తూ తమకంగా చూస్తూ భావాన్ని కళ్లతోనే చెప్పి 'ప్లీజ్' అంది సునీల.

అనుకోని ఈ హఠాత్పరిణామాన్ని ఊహించని ప్రమోద్ ఒక్కక్షణం ఒళ్లంతా జలదరింపుతో ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు. చేతిని మృదువుగా విడిపిస్తూ 'ఎక్స్‌ట్రీమ్‌లీ సారీ మేడమ్' నేనీరంగంలో వెనుకబడిన జాతికి చెందినవాడిని నన్నొదిలేయండి. గబగబా వెళ్లిపోయాడాఫీసు రూంలోనుండి.

అలాగే కూర్చుంది సునీల హోల్‌బెల్ మ్రోగే వరకు స్తబ్ధురాలై!

◐ ◐ ◐

ప్రమోద్ ఏదో అనీజీ ఫీలవుతున్నారు. భార్య కాఫీ ఇచ్చినా, పిల్లలు దగ్గిరకు వచ్చినా ఆలోచనలిక్కడ లేవు. అబ్సెంట్ మైండెడ్‌గా ప్రవర్తిస్తున్నారు అతని జీవితానికదో విచిత్రవిచిత్రమైన సంఘటన. అనలింత వరకు ఒక స్త్రీ తనెవుడూ ఇంత క్లోజ్‌గా మెదలలేదు భార్య తప్ప. ఇలాంటి పరిచయాలు లేవు. తను పెరిగిన వాతావరణం వేరు. దరిద్రదేవత విశ్వస్వరూపాన్ని చూస్తూ కష్టాలు, సమస్యల విషవలయాలను దాటుకుంటూ ఎలాగో చదువు సాగించిన తనను కాలేజీరోజుల్లోనే ఆకర్షించిన వారు లేరు. తనెవుడూ పిచ్చిపనులు చేయలేదు. జీవితంలో ఇప్పటివరకు మొదటి, చివరి స్త్రీ తన భార్యే.

— అయినా తనంత మోటుగా ప్రవర్తించి ఉండవలసింది కాదేమో! ఇంకా మృదువుగా చెప్తే ఉండవచ్చు. ఆ రాత్రంతా మంచివీ, పిచ్చివీ ఆలోచనల్తో నిద్ర కరువయ్యింది ప్రమోద్‌కు.

◐ ◐ ◐

మరునాడు స్కూల్లో కూడా సరిగ్గా మనలలేక పోతున్నాడు ప్రమోద్. ఆరోజు పేడే. సునీల ఇన్‌ఛార్జి. ఈ రెండు రిజిస్టరలో పేర్లు వ్రాయండి మాస్టారూ! అంటూ తన మామూలు ధోరణిలో చేతికందించింది. చిన్న ఏమీ జరగనట్లే.

అదే కలుపుగోలుతనం. అదే మందహాసం. అదే సాభిప్రాయ దృక్కోణం. ఆహా! అసాధారణ మగువ అనుకుంటూ క్లాసులోకి నడిచాడు ప్రమోద్.

పరిస్థితులు, పరిసరాల ప్రభావం యావచ్ఛాతం పైనా మనిషి మీదుంటుంది. అంటాడు మనస్తత్వశాస్త్రవేత్త ఫ్రాయిడ్. కాలం తెచ్చిన మార్పుతో ప్రమోద్ యిపుడు సునీలతో మాటాడడానికి లీజర్ ఎపుడు దొరుకుతుందా! అనే స్థితికి వచ్చాడు. జోకులను రీజోక్స్ ఇవ్వడం. ప్రొవోక్ చేసే మాటాడినా సరైన జవాబులీయగలుగుతున్నాడు.

◐ ◐ ◐

మళ్లీ నెలజీతాలతోపాటు రావలసిన బకాయిలొచ్చాయి. తన జీతం చేతికి తీసికోగానే సునీలను ప్రక్కకు పిలిచి ఇవ్వవలసిన వెయ్యిరూపాయలు ఇచ్చేస్తూ 'థాంక్స్ మేడమ్' చాలా థాంక్స్. సమయానికి మీరు చేసిన సాయం ఎప్పుడూ మరిచిపోను అన్నాడు కృతజ్ఞతగా చూస్తూ.

నాకేం తొందరలేదు మాస్టారూ! ఈ వెయ్యిరూపాయలు వచ్చి నా ఒళ్లో బడి ఒరిగించేదేమీలేదు. అవసరమైతే ఉంచుకోండి పైనెల్లో యిద్దురుగాని. సాధారణంగానే అంది.

వద్దులెండి. కావాలంటే నేను అడుగుతాను. అప్పుడే నాకసలు నిద్రపట్టదు. తీసికోండి అంటూ చేతిలో పెట్టాడు.

మరి వడ్డీ! కళ్లలోకి సూటిగా చూస్తూ చూపుల బాణాలు విసురుతూ అంది.

ప్రమోద్‌కి డబ్బు వడ్డీకి తెచ్చే అలవాటు లేకపోలేదు.

ఓ అలాగే ఎంత, రెండ్రూపాయల వడ్డీకి నేను తెస్తూనే ఉంటాను అంటూ చిన్న కాగితాలు లెక్కపెట్టుతున్నాడు ప్రమోద్.

ఒక జాలి, ఆశ, ప్రమోద్ చేష్టలకు ఆనంద తమకం అనుభవిస్తూ వడ్డీ యిస్తారా! అయితే... అయితే.. ఒక అనుభవ రూపంలో కావాలి మెల్లిగా చెవిలో చెప్పింది సునీల.

ఇప్పుడు ప్రమోద్‌కు ఆమెతో సరదాగా మాట్లాడడం అలవాటయ్యింది కనుక ఈ మాటకు అంతగా ఆశ్చర్యపడలేదు కానీ యింత నిర్లజ్జగా ఎలా అడిగిందా అని అనుకోలేక పోయినాడు.

కళ్లతోనే త్రాగేసింది ప్రమోద్‌ను సునీల. ఏం చెబుతాడా అని ఎదురుచూస్తూ

నేనాలోచించి చెబుతాను మేడమ్. ముందే చెప్పానుగా. నాకిలాంటి అలవాట్లు లేవని. డోలాయమాన హృదయంతో అన్నాడు.

అతని కళ్లల్లో భయం, హృదయంలో కలవరం

ఓయస్! తప్పకుండా ఎన్నాళ్లాలోచించుకుంటారో మీయిష్టం! సింపుల్‌గా నవ్వేసింది సునీల.

◐ ◐ ◐

ప్రమోద్‌లో ఓ అంతరం గమధనం. తనకెపుడూ ఇలాంటి అనుభవాలు లేవు. తనచుట్టూ కదులుతున్న సమాజంలో ఇట్లాంటివి మామూలే. ఒక పురుషుడు ఇద్దరు స్త్రీలతో ఉండడం. కొందరు పెద్దిల్లూ, చిన్నిల్లూ నడుపుకుంటూ సగర్వంగా చెప్పుకోవడం వింటూనే ఉంటారు. మరో స్త్రీతో సంబంధం తన కుటుంబంలో ఎవరికీ అలవాటు లేదు గదా! అంతరంగా చెబుతోంది.

కాని ఇంద్రియాల ప్రభావం మనస్సుని చిత్తుచేసి

(తరువాయి 29 వ పేజీలో)

మాస్తూ వుండి పోయాము.

"అధైర్య పడకురా" రవి అన్నాడు. "డ్రైవింగ్ నేర్చుకుంటున్నావ్ కదా? ఏదో ఒక పని దొరుకుతుందిలే"

నడి సముద్రంలోని నావకు వూరు దగ్గర వుందని సూచించే "లైట్ హౌస్" లో నించి వచ్చిన వెలుగు నా మొహమ్మీద పడింది. ఆ వెలుతురుకు తట్టుకోలేక వెనక్కు తిరిగాము. దగ్గరలోనే నిలబడి వున్నాడు. ఒక కుర్రవాడు మామిడికాయ ముక్కలు అమ్ముతూ అంతవరకు అదుపులో వుంచిన ఆకలి తల ఎత్తింది. వాడిని రమ్మని సైగ చేశాను. మామిడి కాయ ముక్కలు అందుకొని డబ్బులు యిస్తుంటే అడ్డువద్దాడు రవి.

"నువ్వు డబ్బు లివ్వటమేమిటి నేనుండగా" అతను డబ్బులిస్తూ అన్నాడు.

"నా దగ్గర వుంది"

"లేదని నేనన్నానా?"

"బీచ్‌కి వచ్చినప్పుడల్లా ఏదో ఒకటి కొని పెడుతున్నావ్" నేను అన్నాను "ఎప్పుడూ నా దగ్గర ఏమీ తీసుకోవు"

"తీసుకుంటానురా. కానీ యిప్పుడు కాదు. నీకు ఉద్యోగం వచ్చి, జీతం అందిన రోజు మామిడి కాయ ముక్కలేమి ఖర్మ ఐస్‌క్రీం, డిన్నర్ కూడా తీసుకుంటాను"

అప్పుడు రవికి డిన్నర్ యిప్పించాలి.

జేబు మరోసారి తడిమి చూసుకున్నాను. డబ్బు వుంది. ఓ రెండు వందల దాకా ఖర్చు అవుతుంది. మిగతా డబ్బు అమ్మకి పంపాలి.

అమ్మ గుర్తుకు రాగానే వరదలా కొట్టుకు వచ్చిన కన్నీళ్ళకు రోడ్డు కనబడలేదు.

పాపం ఎలా వుందో, ఏమో!

పారిపోయిన కొడుకు గురించి ఎన్నిరాత్రులు ఏడ్చి వుంటుందో! చల్లగాలి తగిలే వర్షించడానికి సిద్ధముగా వుండే ఆషాఢ మేఘంలా వుంటుంది మా అమ్మ. ఆవిడ నవ్వడం నేనెప్పుడూ చూడలేదు. ఆ ఇంట్లోనూ, ఈ ఇంట్లోనూ పని చేసి సాయంత్రానికి ఇల్లు చేరుకునేది. అప్పుడప్పుడు నన్ను తన అక్కున చేర్చుకొని ఆప్యాయంగా తల నిమురుతూ ఏడ్చేది.

"ఎందుకమ్మా అలా ఏడుస్తున్నావ్?"

"బాధ కాదురా బెంగ తండ్రి లేని నిన్ను పైకి తీసుకురాగలనా అనే బెంగ"

చిన్నప్పుడు అమ్మ బెంగ నా కర్థమయ్యేది కాదు. ఊరంతా మా అమ్మ గురించి గొప్పగా మాట్లాడుతూవుంటే పొంగి పోయే వాడిని.

"నీకేమిటమ్మా నీ వెనుక అన్నపూర్ణ వుంది కదా?" ఒక ఆమె అన్నది.

"నా వెనుకేమిటో, ఎవరు ఇబ్బందుల్లో వుంటే వారి వెనుక వుంటారావిడ"

"నిజమే నదినా మొన్న మా అత్తగారూ పోయినప్పుడు

ఎంత చాకిరీ చేసిందని అనుకున్నావు. ఏదో యిచ్చామనుకో ఆవిడ చేసిన చాకిరీకి అదో లెక్కా?

సంవత్సరాలు గడిచిన కొద్దీ తెలుసుకున్నాను బ్రతుకుఈడ్చటానికి అమ్మపడే శ్రమ గురించి. ఏదో ఒక పని చెయ్యాలని, అమ్మ శ్రమ తగ్గించాలని, నిశ్చయించుకున్నాను.

నగరంలోని నియోన్ దీపాలు నన్ను ఆకర్షించాయి. అమ్మకు ఒక్కమాట కూడా చెప్పకుండా పారిపోయి వచ్చాను. నగరం నడిరోడ్డుమీద పడ్డాను. ఎవరో భుజం మీద చెయ్యివేసినట్టుతోచింది. వెనక్కి తిరిగి చూశాను. ఎదురుగా ఉన్నాడు రవి.

'మా అమ్మకు ఏక్సిడెంట్ అయిందిరా' రవి అన్నాడు. మధ్యాహ్నం వూరి నించి తిరిగి వస్తూ... నాకుమాటలు రాలేదు.

'నీ గురించే వెతుకుతున్నామురా' 'ఎదురుగా వున్న ప్రభుత్వ ఆస్పత్రివైపు నడుస్తూ అన్నాడు రవి.

'పద'

'ఎలా వుందిరా యిప్పుడు 'నేను తేరుకొని అడిగేను. 'పెద్ద ప్రమాదమేమీ కాదనుకో' వార్డులోకి అడుగు పెడుతూ రవి అన్నాడు. 'ఓ చిన్న ఆపరేషన్ చెయ్యాలట.

'ఆపరేషనా...' ఎదురుగా డాక్టర్ రావటం చూసి ఆగిపోయాను.

'డబ్బు తెచ్చావా?' మా-దగ్గరకు వచ్చిన డాక్టర్ అడిగేరు. 'ప్రయత్నిస్తున్నాను సార్'.

'బాగుంది. చాలా బాగుంది యింకా ప్రయత్నిస్తున్నావా!' డాక్టర్ హేళనగా నవ్వుతూ అన్నాడు.

'ఆలస్యమైతే మీరు తెచ్చే డబ్బు ఆపరేషన్‌కి కాదు. ఆమెను వల్లకాటికి చేర్చటానికి పనికొస్తుంది.

'ఏమిటి సార్ ఆ మాటలు? 'నేను కోపంగా అడిగేను. 'లేకపోతే ఏమిటయ్యా ఆవిడ చావుబతుకుల మధ్య కొట్టుకుంటోంది. వెంటనే ఆపరేషన్ చెయ్యాలి. ఆపరేషన్ చెయ్యాలంటే డబ్బు కావాలి. అయినా నాకు తెలీక అడుగుతున్నాను. మీకు మనిషి ముఖ్యమా? డబ్బు ముఖ్యమా?'

ఆ ప్రశ్న నేను డాక్టర్ అడగవలసినదేమో నని అనిపించింది నాకు. కానీ నోరుమెదపలేదు. ఎందుకంటే అతను నాకు డాక్టర్ లా కనపడలేదు. తనచేతికి చిక్కుకుపోయిన ఎరని చూసి మురిసిపోయే పెద్దపిల్లిలా వున్నాడు అతను.

నిమిషాలు గడిచిపోయాయి. నా ఆలోచనలు రవీ, వాళ్ళ అమ్మచుట్టూ తిరిగాయి. ఆవిడ ఎలా వుంటారో! నేను ఆవిడని చూడలేదు గానీ అమ్మ గదా? బహుశః మా అమ్మలాగే వుంటారేమోనని అనుకున్నాను.

మళ్ళీ మా అమ్మనా మనస్సులో కదిలింది.

'రవీ డబ్బు తీసుకోరా' జేబులోనించి జీతం తీసి రవికి ఇస్తూ అన్నాను. 'ఈ డబ్బు ఆ డాక్టర్ కిచ్చి ఆపరేషన్ చెయ్యమను'. 'ఇంత డబ్బు.... నీ దగ్గర'

'ఈరోజే జీతం అందిందిరా'

'ఒద్దురా నీ నెలరోజుల శ్రమ ఫలితం అది. ఇంకోమార్గం చూస్తాను'.

'నా మాట విను,డబ్బు తీసుకో, అమ్మని బ్రతికించుకో'

'నేను తీర్చలేనేమోరా'

'ఫరవాలేదు ఈ డబ్బు నీకు కాదు అమ్మకు. అమ్మ బ్రతకాలి. మానవతకు, ఆప్యాయతకు ప్రతిరూపమైన అమ్మ బ్రతకాలి' నేను ఆవేశంతో అన్నాను. 'నా శ్రమ ఫలితం మానవతని రక్షిస్తుందంటే అంతకుమించి నాకేం కావాలి' రవికి డబ్బు యిచ్చి బయటకు నడుస్తూ వుంటే పున్నమి వెన్నెల నాకు స్వాగతం పలికింది. అది వెన్నెల కాదని, మానవత్వం బ్రతికినందుకు పుడమితల్లి పెదవిలో విరిసిన చిరునవ్వేనని తోచింది నాకు.

లోయ-శిఖరం (ముగింపు —**27** వ పేజీ తరువాయి)

బుద్ధిని వంచించి ముందుకు పొమ్మంటోంది. మనస్సుని విచలితం చేస్తున్న సంఘటనలు ఆలోచించి, ఆలోచించి మనస్సనే త్రాసును అటూ ఇటూ ఊపి తప్పో ఒప్ప చేయడానికి నిశ్చయించారు ప్రమోద్!

ఆ రాత్రి ప్రొద్దు పోయిన తరువాత వ్రాసిన సారాంశం:

సునీలగారూ! ఏ అలవాట్లూ లేని నన్ను కవ్వించారు – నవ్వించారు. మీరంటే నాకు వల్లమాలిన అభిమానం జాలీ ఏర్పడ్డాయి. మిమ్మల్ని గురించి చాలామంది చాలా విధాలుగా చెప్పారు. అయినా నేను వాటికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వను. పిచ్చిపిచ్చి అనుభవాలతో ఎంగిలిపడి చెడుపేరు తెచ్చుకొనేకన్నా శాశ్వతంగా మనం ఉండిపోవడానికి మీకభ్యంతరమేమిటి? ఎన్ని అవాంతరాలొచ్చినా మీతో నేనుండిపోతాను. నాలుగు రోజులు లోకం మనల్ని గురించి వాగినా, ఒక నియమంగా ఉండిపోతే నోరు మూసికుంటుంది. ఆలోచించి చెప్పండి.

'ప్రమోద్'

ఏం రాశాడా అని ఎదురుచూసిన సునీల ఇంటికివెళ్ళి ఉత్తరం తీసింది. చదవడమే తరువాయి కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు జలజలా రాలి ఉత్తరం తడిసిపోయింది. ప్రమోద్ ఎంత మంచివాడివి ప్రమోద్. వాటంగా వస్తే అనుభవించి వదిలేద్దామనుకునే వాళ్ళు తప్ప జీవితాంతం తోడుగా ఉంటానని ఒకళ్ళు కూడా అనలేదు కదా! చివరకు నా భర్త కూడా ఆస్తి నగలు అమ్మితే లేదని డబ్బు కోసం ఇంకో మనిషిని చేసుకున్నాడు.

కానీ నేను... నీకు తగను ప్రమోద్. అనుకుంటూ తెప్పరిల్లిన హృదయంతో ఆ రాత్రంగా ఆలోచించి ఆప్యాయంగా రాసిన ఉత్తం.

మైడియర్ ప్రమోద్! ఐ నెవర్ ఫర్‌గెట్ యూ ప్రమోద్, ఐ నెవర్ ఫర్‌గెట్ యు, నీ నిజాయితీ నన్ను ముగ్ధురాల్ని చేసింది. నీమీద అభిమానం సముద్రమంత పెరిగింది. కానీ నీలాంటి మంచి వాళ్ళకు మంచివాళ్ళే చెడగొట్టి జీవితాంతం నీతో ఉండి. నీ వాళ్ళ జీవితంలోకి ప్రవేశించి ద్రోహం చెయ్యలేను ప్రమోద్. ఇంద్రియాలు సృష్టించే ప్రళయమారుత ప్రభంజనాన్ని తట్టుకోలేక పొరబాట్లు చేసినా నాకు మనసుంది ప్రమోద్. నన్ను గురించి తెలిసినా మంచి మనిషిగా నీ అభిమానం పొందిన నా జీవితం ధన్యం. పైకి నవ్వినా లోకానికి నా జీవితశోకం తెలీదు. నా అంతర్మథనాన్ని అర్థం చేసికోక నన్నొక పాపాలపుట్టగా చెప్పనే నాతో జీవితాంతం గడిపే అయోగ్యత నీకొద్దు. ఒక పిచ్చి అనుభవం కోసంఎదురు చూసిన నాకు కోట్ల విలువచేసే మరువలేని మధురానుభూతిని ప్రసాదించావు. అది చాలీ జీవితానికి. ఎప్పుడూ మరువలేని అనుభూతిని ఇచ్చిన నిన్ను మరువలేని.

'సునీల'

జవాబు చూసిన ప్రమోద్ శరీరమంతా ప్రకంపనాలతో చెమటపోసింది. తనో అగాధం లాంటి లోయలోకి కూరుకుపోతున్నట్లు సునీల ఏదో ఒక మహోన్నత శిఖరాన్నధిరోహించి పైకి పోతున్నట్లు భావిస్తుంటే తెలీకుండానే కళ్ళు చెమర్చగిల్లి, నీళ్ళు సుళ్ళు తిరిగాయి ప్రమోద్‌కు.